KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 1251/2003

av den 14 juli 2003

om införande av en preliminär antidumpningstull på import av ihåliga profiler med ursprung i Turkiet

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 384/96 av den 22 december 1995 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1972/2002 ([2]), särskilt artikel 7 i denna,

efter samråd med rådgivande kommittén, och

av följande skäl:

A. FÖRFARANDE

1. Inledande

(1) Kommissionen meddelade den 16 oktober 2002 genom ett tillkännagivande i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* ([3]) att det skulle inledas ett antidumpningsförfarande beträffande import till gemenskapen av ihåliga profiler med ursprung i Ryssland och Turkiet (nedan kallade ”de berörda länderna”), och inledde en undersökning.

(2) Förfarandet inleddes till följd av ett klagomål som ingivits i september 2002 av Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry (nedan kallad ”den klagande”) såsom företrädare för gemenskapstillverkare som svarar för en betydande del, cirka 80 %, av gemenskapens totala tillverkning av ihåliga profiler. Klagomålet innehöll bevisning för att den berörda produkten dumpades och att detta medförde väsentlig skada, och denna bevisning ansågs tillräcklig för att motivera att ett förfarande inleddes.

(3) Kommissionen underrättade officiellt de klagande gemenskapstillverkarna, de andra kända gemenskapstillverkare, importörer och användarorganisationer som såvitt känt var berörda samt företrädare för Ryssland och Turkiet om att förfarandet inletts. Berörda parter gavs tillfälle att inom tidsfristen i tillkännagivandet om inledande av förfarandet lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda.

2. Stickprovsförfarande

(4) Med hänsyn till det stora antalet gemenskapstillverkare, det stor antalet importörer i gemenskapen som inte var närstående en exporterande tillverkare i något av de berörda länderna och det stora antalet exporterande tillverkare i de berörda länderna ansågs det lämpligt att i enlighet med artikel 17 i rådets förordning (EG) nr 384/96 (nedan kallad ”grundförordningen”) undersöka huruvida stickprovsteknik borde tillämpas. För att kommissionen skulle kunna besluta om huruvida ett stickprovsförfarande verkligen var nödvändigt och i så fall göra ett urval ombads alla dessa parter att, i enlighet med artikel 17.2 i grundförordningen, ge sig till känna inom två veckor efter det att förfarandet inletts och till kommissionen lämna de uppgifter som begärts i tillkännagivandet om inledande beträffande perioden 1 oktober 2001–30 september 2002 (nedan kallad ”undersökningsperioden”).

([1]) EGT L 56, 6.3.1996, s. 1.
([2]) EGT L 305, 7.11.2002, s. 1.
([3]) EGT C 249, 16.10.2002, s. 5.

(5) Alla de fjorton gemenskapstillverkare på vilkas vägnar klagomålet hade ingivits samtyckte till att ingå i stickprovet och lämnade de begärda uppgifterna inom tidsfristen. Bland dessa valdes åtta företag ([1]) ut för att ingå i stickprovet. Dessa företag ansågs representativa för de klagande gemenskapstillverkarna i allmänhet i fråga om tillverkningsvolym och försäljning av den berörda produkten i gemenskapen och i fråga om geografisk täckning.

(6) Även tolv icke-närstående importörer samtyckte till att ingå i stickprovet och lämnade de begärda grundläggande uppgifterna inom tidsfristen. Mot bakgrund av detta läge beslutade kommissionen att inte tillämpa stickprovsförfarande beträffande de icke-närstående importörerna men att sända frågeformulär till alla de tolv ovan nämnda importörerna.

(7) När det gäller de exporterande tillverkarna gav sig endast en exporterande tillverkare i Ryssland till känna inom den aktuella tidsfristen och därför tillämpades det inget stickprovsförfarande beträffande Ryssland. Vad beträffar Turkiet däremot samtyckte nitton exporterande tillverkare till att ingå i stickprovet och lämnade de begärda grundläggande uppgifterna inom tidsfristen. Av dessa tillverkare var det bara sexton som faktiskt sålde den berörda produkten i gemenskapen under undersökningsperioden. Urvalet fastställdes i samråd med företrädare för de berörda företagen och de turkiska myndigheterna. Man enades om ett urval av fem företag som svarade för cirka 80 % av den totala exporten av den berörda produkten till gemenskapen under undersökningsperioden. Därutöver har bland de företag som sålde till gemenskapen sex företag som inte valts ut för att ingå i stickprovet begärt individuell undersökning. Med hänsyn till det stora antalet ansökningar, vilket till och med var högre än antalet företag som ingick i urvalet, ansågs det att det skulle bli orimligt betungande med individuella undersökningar, i enlighet med artikel 17.3 i grundförordningen, och endast två ansökningar beviljades.

3. **Undersökning**

(8) Kommissionen sände frågeformulär till alla de gemenskapstillverkare som hade samtyckt till att ingå i stickprovet (ett fullständigt frågeformulär till de åtta företagen i stickprovet och ett kortfattat frågeformulär begränsat till vissa makroekonomiska indikatorer till de sex företag som inte ingick i stickprovet; se avsnittet om skada nedan), till alla icke-närstående importörer som gav sig till känna inom den tidsfrist som fastställts i tillkännagivandet om inledande, till den enda kända exporterande tillverkaren i Ryssland och till alla de exporterande tillverkare i Turkiet som hade valts ut för att ingå i stickprovet eller som hade beviljats individuell undersökning samt till elva sammanslutningar av företag som var kända användare av den undersökta produkten.

(9) Svar inkom från de åtta gemenskapstillverkare som ingick i urvalet, sex gemenskapstillverkare som inte ingick i urvalet, sex icke-närstående importörer i gemenskapen, en exporterande tillverkare i Ryssland, som också begärde marknadsekonomisk status, och sex exporterande tillverkare i Turkiet. Inga svar inkom från användare.

(10) Kommissionen inhämtade och kontrollerade alla uppgifter som den bedömde som nödvändiga för ett avgörande i fråga om dumpning, därav vållad skada och gemenskapens intresse. Kontrollbesök gjordes på plats hos följande företag:

a) *Gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet*

— Voestalpine Krems GmbH, Krems/Donau, Österrike

— SRW GmbH, Altensteig-Walddorf, Tyskland

— Arcelor Tubes France SA, Vincey, Frankrike

— ILVA SpA, Milano, Italien

— Marcegaglia SpA, Mantova, Italien

— Rautaruukki Oyj Metform, Helsingfors, Finland

— Corus UK Ltd, Corby, Förenade kungariket

([1]) SRW GmbH, KEM SA, Arcelor Tubes France SA, ILVA SpA, Marcegaglia SpA, Voestalpine Krems GmbH, Rautaruukki Oyj Metform och Corus UK Ltd.

b) *Exporterande tillverkare i Turkiet som ingick i stickprovet*

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (närstående Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (närstående Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul

— Ozdemir Sanayi Ve Tic Ltd, Eregli

c) *Exporterande tillverkare i Turkiet som beviljades individuell undersökning*

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul

d) *Exporterande tillverkare i Ryssland*

— JSC Severstal, Cherepovets

(11) Det bör noteras att ett av de företag som inledningsvis valdes ut för att ingå i stickprovet för Turkiet, Toscelik Profil ve Sac, av ”force majeure”-skäl trots allt inte kunde lämna alla de begärda uppgifterna till kommissionen inom föreskriven tid. Detta företag uteslöts därför så småningom från stickprovet och besöktes inte men ansågs likväl fortfarande såsom samarbetsvilligt.

4. **Undersökningsperiod**

(12) Undersökningen av dumpning och skada omfattade perioden från och med den 1 oktober 2001 till och med den 30 september 2002 (nedan kallad ”undersökningsperioden”). Undersökningen av hur de faktorer utvecklades som är relevanta för bedömningen av skada omfattade perioden från och med den 1 januari 1998 till och med slutet av undersökningsperioden (nedan kallad ”skadeundersökningsperioden”).

B. **BERÖRD PRODUKT OCH LIKADAN PRODUKT**

1. **Allmänt**

(13) Ihåliga profiler består av svetsade rör och ihåliga profiler med kvadratiskt eller rektangulärt tvärsnitt av järn eller stål med undantag av sådana som är tillverkade av rostfritt stål eller har en omkrets av minst 600 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7306 60 31 (TARIC-nummer 7306 60 31 90) och ex 7306 60 39 (TARIC-nummer 7306 60 39 90).

(14) Ihåliga profiler tillverkas med en rad olika dimensioner, tjocklek, längd och stålkvalitet. Det finns huvudsakligen två tillverkningsprocesser. Ihåliga profiler kan vara tillformade i kallt eller varmt tillstånd. Båda typerna används främst inom byggnads- och anläggningsindustrin, även om den som tillformats i varmt tillstånd vanligtvis används för mera krävande tillämpningar (dvs. i bärande konstruktioner och inom verkstadsindustrin). Bland de i kallt tillstånd tillformade ihåliga profilerna är den vanligaste typen konstruktionsrör, som främst används inom byggnads- och anläggningsindustrin men som även kan förekomma i olika tillämpningar (t.ex. byggnads- och anläggningsarbeten, lagring, jordbruksutrustning, släpvagnar, lastbilar och grävmaskiner). Precisionsrör däremot, vilka i allmänhet är av mindre storlek, används i slutanvändarinriktade verksamheter såsom inom bilindustrin, till kontorsmöbler och designmöbler, trädgårdsredskap och barnavårdsartiklar. Konstruktionsrör är volymmässigt de överlägset mest använda.

2. **Berörd produkt**

(15) Den produkt som berörs är ihåliga profiler med ursprung i Ryssland och Turkiet (nedan kallade ”den berörda produkten”).

(16) Undersökningen visade att alla typer av den berörda produkten, trots skillnader i tillverkningsmetoder, har samma fysiska och tekniska egenskaper och används för samma syften.

(17) Av dessa skäl betraktas i detta antidumpningsförfarande alla typer av den berörda produkten preliminärt som en och samma produkt.

3. **Likadan produkt**

(18) Det fastställs preliminärt att ihåliga profiler som tillverkas och säljs av gemenskapsindustrin på gemenskapsmarknaden är likadana produkter i den mening som avses i artikel 1.4 i grundförordningen som de ihåliga profiler med ursprung i de berörda länderna som exporteras till gemenskapen. På samma sätt är de ihåliga profiler som tillverkas och säljs i de berörda länderna likadana som de ihåliga profiler som exporteras till gemenskapen och har sitt ursprung i de berörda länderna.

C. **DUMPNING**

1. **Allmän metod**

(19) Den allmänna metod som beskrivs nedan har tillämpats för alla exporterande tillverkare i Turkiet och för den enda samarbetsvilliga ryska exporterande tillverkaren, vilken beviljades marknadsekonomisk status såsom det redogörs för i skälen 34–39. Undersökningsresultaten rörande dumpning för varje enskilt land beskriver följaktligen endast den särskilda situationen för vart och ett av exportländerna.

Normalvärde

(20) För att bestämma normalvärdet fastställde kommissionen först för varje exporterande tillverkare huruvida dess sammanlagda inhemska försäljning av den berörda produkten var representativ i förhållande till dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen. I enlighet med artikel 2.2 i grundförordningen ansågs försäljningen på hemmamarknaden vara representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden för varje exporterande tillverkare motsvarade minst 5 % av tillverkarens sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen.

(21) Kommissionen identifierade därefter de typer av ihåliga profiler som såldes på hemmamarknaden av företag vilkas försäljning på hemmamarknaden var representativ, och som var identiska eller direkt jämförbara med den typ som såldes på export till gemenskapen.

(22) För varje typ som de exporterande tillverkarna sålde på sin hemmamarknad, och som konstaterades vara direkt jämförbar med den typ av ihåliga profiler som såldes på export till gemenskapen, fastställdes huruvida försäljningen på hemmamarknaden var tillräckligt representativ enligt artikel 2.2 i grundförordningen. Försäljningen på hemmamarknaden av en viss typ av ihåliga profiler ansågs vara tillräckligt representativ om den sammanlagda försäljningsvolymen på hemmamarknaden av denna typ under undersökningsperioden motsvarade minst 5 % av den sammanlagda försäljningsvolym av den jämförbara typen av ihåliga profiler som exporterades till gemenskapen.

(23) Det undersöktes också huruvida den inhemska försäljningen av varje typ av ihåliga profiler kunde anses ha ägt rum vid normal handel, genom att andelen lönsam försäljning till oberoende kunder av typen i fråga fastställdes. I de fall där försäljningsvolymen för den typ av ihåliga profiler som såldes till ett nettopris som motsvarade eller översteg den beräknade tillverkningskostnaden utgjorde mer än 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen och där det vägda genomsnittliga priset för den typen var detsamma som eller översteg tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av priserna vid all försäljning på hemmamarknaden under undersökningsperioden, oavsett om denna försäljning varit lönsam eller inte. I fall där volymen av den lönsamma försäljningen av en viss typ av ihåliga profiler motsvarade högst 80 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen eller där det vägda genomsnittliga priset för den typen var lägre än tillverkningskostnaden, grundades normalvärdet på det faktiska priset vid försäljning på hemmamarknaden, beräknat som ett vägt genomsnitt av enbart den lönsamma försäljningen, förutsatt att denna försäljning utgjorde minst 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen.

(24) I de fall andelen lönsam försäljning av en viss typ av ihåliga profiler utgjorde mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen för den typen ansågs försäljningen av denna typ inte ha skett i tillräckliga mängder för att det skulle vara möjligt att fastställa normalvärdet på grundval av det inhemska priset.

(25) Om de inhemska priserna för en viss typ av ihåliga profiler som såldes av en exporterande tillverkare inte kunde användas för att fastställa normalvärdet, måste en annan metod tillämpas. Kommissionen använde då, i enlighet med artikel 2.1 i grundförordningen, andra tillverkares priser för den berörda produkten på hemmamarknaden. I alla de fall där detta inte var möjligt användes ett konstruerat normalvärde i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen.

(26) I samtliga fall där ett konstruerat normalvärde användes fastställdes normalvärdet i enlighet med artikel 2.3 i grundförordningen genom att det till tillverkningskostnaden, vid behov justerad, för de exporterade typerna lades ett skäligt belopp för försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och en skälig vinstmarginal. I samtliga fall fastställdes försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst enligt de metoder som anges i artikel 2.6 i grundförordningen.

Exportpris

(27) I samtliga fall där den berörda produkten exporterades till oberoende kunder i gemenskapen fastställdes exportpriset därför i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen, dvs. på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas.

(28) I de fall där försäljningen skedde via en närstående importör konstruerades exportpriset på grundval av återförsäljningspriserna till oberoende kunder. I enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen gjordes justeringar för de kostnader som importören ådragit sig mellan importen och återförsäljningen (även för försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader) och för en skälig vinstmarginal.

Jämförelse

(29) För att kunna göra en rättvis jämförelse mellan normalvärdet och exportpriset togs i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter som påverkade prisernas jämförbarhet. Lämpliga justeringar gjordes i samtliga fall där dessa konstaterades vara skäliga, exakta och väldokumenterade.

Dumpningsmarginal

(30) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes för varje exporterande tillverkare det vägda genomsnittliga normalvärdet med det vägda genomsnittliga exportpriset.

(31) För icke samarbetsvilliga företag fastställdes en ”övrig” dumpningsmarginal (nedan kallad ”dumpningsmarginal för övriga företag”) i enlighet med artikel 18 i grundförordningen på grundval av tillgängliga uppgifter.

(32) För att säkerställa att eventuella åtgärder skulle bli effektiva, beslöts det för de länder som visade stor samarbetsvilja och där det inte fanns någon anledning att tro att någon exporterande tillverkare inte varit samarbetsvillig, att dumpningsmarginalen för övriga företag skulle fastställas till den högsta dumpningsmarginal som konstaterats för ett samarbetsvilligt företag.

(33) I de fall där samarbetsviljan hos ett land var låg fastställdes dumpningsmarginalen för övriga företag på grundval av den exportförsäljning till gemenskapen av representativa kvantiteter som hade den högsta dumpningsmarginalen. Denna metod ansågs också nödvändig för att undvika att bristande samarbete belönades, och med hänsyn till att det inte fanns några uppgifter som tydde på att en icke-samarbetsvillig part hade bedrivit dumpning på en lägre nivå.

2. **Ryssland**

Marknadsekonomisk status

(34) Vid antidumpningsundersökningar som rör import från Ryssland skall enligt artikel 2.7 b i grundförordningen normalvärdet bestämmas i enlighet med punkterna 1–6 i artikel 2 för de tillverkare som konstaterats uppfylla kriterierna i artikel 2.7 c, dvs. i de fall det visas att marknadsekonomiska förhållanden råder när det gäller tillverkning och försäljning av den berörda produkten.

(35) Endast ett ryskt företag, JSC Severstal, gav sig till känna inom de fastställda tidsfristerna och ansökte enligt artikel 2.7 b i grundförordningen om marknadsekonomisk status och sände in en ansökan om marknadsekonomisk status för exporterande tillverkare.

(36) För att kunna beviljas marknadsekonomisk status måste det berörda företaget uppvisa att marknadsekonomiska villkor gällde för det.

(37) Kommissionen inhämtade alla uppgifter som den ansåg nödvändiga och kontrollerade på platsen hos det berörda företaget alla uppgifter som det hade lämnat i sin ansökan om marknadsekonomisk status.

(38) Det bekräftades att dess beslut om priser och kostnader fattades utan något större statligt inflytande i den mening som avses i artikel 2.7 c i grundförordningen och att dess kostnader och priser återspeglade marknadsvärdena. Företagets räkenskaper omfattades av oberoende revision i enlighet med internationella redovisningsnormer, och dess tillverkningskostnader och finansiella situation var inte föremål för betydande snedvridningar som var en följd av det tidigare icke-marknadsekonomiska systemet. Det bekräftades också att företaget omfattas av lagar om konkurser och ägandeförhållanden som garanterar rättssäkerhet och stabila villkor för företag och att valutaomräkningar sker till marknadskurs.

(39) Kommissionen drog därför slutsatsen att JSC Severstal uppfyller villkoren i artikel 2.7 c i grundförordningen och alltså kunde beviljas marknadsekonomisk status. Samråd ägde rum med rådgivande kommittén, som inte motsatte sig kommissionens slutsatser.

Normalvärde

(40) JSC Severstal uppmanades att lämna in ett fullständigt ifyllt frågeformulär med uppgifter bland annat om inhemsk försäljning och om tillverkningskostnader för den berörda produkten. Såsom nämns i skäl 10 kontrollerades svaren på plats hos företaget.

(41) Normalvärdet fastställdes enligt beskrivningen i skälen 20–26, dvs. antingen på grundval av de priser som oberoende kunder hade betalat eller skulle betala vid normal handel på hemmamarknaden enligt artikel 2.1 i grundförordningen, eller konstruerades enligt artikel 2.3 i grundförordningen för den typ av den berörda produkten som såldes till gemenskapen.

Exportpriser

(42) Undersökningen visade att den ryska exporterande tillverkaren exporterade direkt till icke-närstående kunder i gemenskapen och även via ett närstående företag beläget i Schweiz. Exportpriset fastställdes därför enligt den metod som redovisas i skälen 27 och 28, dvs. antingen på grundval av de exportpriser som faktiskt betalats eller skulle betalas eller på grundval av ett konstruerat exportpris grundat återförsäljningspriset till den första oberoende kunden i gemenskapen.

(43) Därefter gjordes det i enlighet med artikel 2.9 i grundförordningen justeringar för alla relevanta kostnader som den närstående importören ådragit sig, däribland försäljnings- och administrationskostnader och andra allmänna kostnader, och för en skälig vinstmarginal.

Jämförelse

(44) Jämförelsen gjordes på grundval av priset fritt fabrik och i samma handelsled. För att det skulle kunna göras en rättvis jämförelse togs det i enlighet med artikel 2.10 i grundförordningen hänsyn i form av justeringar till olikheter i faktorer som påstods och konstaterades påverka priserna och prisernas jämförbarhet. Det gjordes således justeringar för olikheter i transportkostnader, handelsled, försäkrings-, hanterings-, lastnings- och därmed sammanhängande kostnader, kreditkostnader, provisioner och importkostnader.

Dumpningsmarginal för det samarbetsvilliga företaget

(45) Det vägda genomsnittliga normalvärdet för varje typ av den berörda produkten som exporterades till gemenskapen jämfördes med det vägda genomsnittliga exportpriset för varje motsvarande typ av den berörda produkten, såsom anges i artikel 2.11 i grundförordningen.

(46) Den preliminära dumpningsmarginalen, uttryckt i procent av priset cif vid gemenskapens gräns, före tull, uppgår på denna grundval till 9,5 %.

Övrig dumpningsmarginal

(47) Med hänsyn till den höga grad av samarbetsvilja som konstaterats beträffande Ryssland, omkring 90 %, och eftersom det inte finns några tecken på att någon exporterande tillverkare avsiktligt underlät att visa samarbetsvilja, fastställs den övriga dumpningsmarginalen till samma nivå som för det enda samarbetsvilliga företaget, dvs. 9,5 % av priset cif vid gemenskapens gräns.

3. **Turkiet**

(48) Såsom det redogjorts för i skälen 4 och 7 och med hänsyn till det stora antal exporterande tillverkare som var berörda i Turkiet tillämpades ett stickprovsförfarande. Följande företag valdes ut för att ingå i stickprovet:

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul

— Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli

— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi COMO, Iskenderun

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul

(49) Det bör noteras, såsom nämnts i skäl 11, att företaget Toscelik Profil ve Sac trots allt inte kunde lämna alla de begärda uppgifterna till kommissionen inom föreskriven tid. Företaget uteslöts därför så småningom från stickprovet men ansågs, av de skäl som anges i skäl 11, fortfarande vara samarbetsvilligt.

(50) Följande företag beviljades individuell undersökning:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul

(51) Följande företag valdes inte ut men samtyckte till att samarbeta:

— Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli

— Yasan Yassi Metal San. Tic. AS, Istanbul

— Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul

— Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul

— Mannesmann Boru Endüstrisi AS, Istanbul

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari

— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli

— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul

— Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul

Normalvärde

(52) Med hänsyn till den betydande inflationen i Turkiet, cirka 45 % 2002, fastställde kommissionen normalvärdet månadsvis för de typer av den berörda produkten som var direkt jämförbara med de typer av ihåliga profiler som exporterades till gemenskapen. I de fall där det inte förekom någon försäljning eller någon representativ försäljning av jämförbara typer av ihåliga profiler på hemmamarknaden eller när den månatliga försäljningen på hemmamarknaden inte ägde rum vid normal handel använde kommissionen som utgångspunkt för fastställandet av normalvärdet de genomsnittliga priserna för de andra exporterande tillverkarnas försäljning på det berörda landets hemmamarknad. Endast i de fall där övriga exporterande tillverkare inte hade någon försäljning av samma typer av ihåliga profiler på exportlandets hemmamarknad konstruerades normalvärdet i enlighet med artikel 2.6 i grundförordningen. För fem samarbetsvilliga exporterande tillverkare användes deras egna tillverkningskostnader och försäljnings- och administrationskostnader samt andra allmänna kostnader och vinst. Eftersom den sammanlagda inhemska försäljningen av den berörda produkten för ett företag inte var representativ jämfört med dess sammanlagda exportförsäljning till gemenskapen, använde kommissionen övriga exporterande tillverkares priser på exportlandets hemmamarknad som utgångspunkt för att fastställa normalvärdet.

Exportpris

(53) Exportpriset för produkter med ursprung i Turkiet grundas på exportförsäljningen direkt till oberoende kunder i gemenskapen och fastställs således i enlighet med artikel 2.8 i grundförordningen.

Jämförelse

(54) Justeringar gjordes vid behov för avdrag, rabatter, transport-, hanterings-, lastnings- och lossningskostnader och därmed sammanhängande kostnader (bankavgifter), försäkrings- och lånekostnader.

Dumpningsmarginal

(55) I enlighet med artikel 2.11 i grundförordningen jämfördes för varje exporterande tillverkare det månatliga vägda genomsnittliga normalvärdet med det månatliga vägda genomsnittliga exportpriset.

1) Samarbetsvilliga exporterande tillverkare som ingick i stickprovet och exporterande tillverkare som beviljades individuell undersökning

(56) Kommissionen har som gängse praxis att fastställa en enda dumpningsmarginal för närstående exporterande tillverkare i avsikt att förhindra att export till gemenskapen i framtiden eventuellt sker via de företag som har en lägre marginal.

(57) De preliminära dumpningsmarginalerna, uttryckta i procent av importpriset cif vid gemenskapens gräns, är följande:

— Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli: 14,7 %

— MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul: 14,4 %

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul: 6,4 %

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara: 5,3 %

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul: 4,2 %

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul: 4,2 %

2) Andra samarbetsvilliga tillverkare som inte ingick i urvalet

(58) För att fastställa vilken dumpningsmarginal som skulle tillämpas i fråga om de samarbetsvilliga turkiska tillverkare som inte ingick i stickprovet beräknade kommissionen i enlighet med artikel 9.6 i grundförordningen en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal för tillverkarna i stickprovet.

(59) Detta ledde till en vägd genomsnittlig dumpningsmarginal på 6,4 % för följande företag:

— Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli

— Yasan Yassi Metal San. Tic. AS, Istanbul

— Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul

— Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul

— Mannesmann Boru Endüstrisi AS, Istanbul

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari

— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli

— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul

— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi COMO, Iskenderun

— Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul

3) Icke-samarbetsvilliga företag

(60) Samarbetsviljan var stor i Turkiet och den övriga preliminära dumpningsmarginalen fastställdes till en nivå motsvarande den högsta marginalen för ett samarbetsvilligt företag, dvs. 14,7 %.

D. **GEMENSKAPSINDUSTRIN**

1. **Total tillverkning i gemenskapen**

(61) Inom gemenskapen tillverkas den berörda produkten av 14 företag som är belägna i Belgien, Finland, Frankrike, Förenade kungariket, Grekland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Spanien, Tyskland och Österrike, på vilkas vägnar klagomålet ingavs, och av 12 andra tillverkare. Samtliga dessa 26 tillverkare anses utgöra tillverkningen i gemenskapen i den mening som avses i artikel 4.1 i grundförordningen.

2. **Definition av gemenskapsindustrin**

(62) Såsom angavs i meddelandet om inledande valdes åtta företag ([1]) bland de 14 klagande gemenskapstillverkarna ut för att ingå i stickprovet. Dessa företag visade fullständig samarbetsvilja vid denna undersökning. Urvalet för stickprovet gjordes av kommissionen på grundval främst av storleken på de berörda gemenskapstillverkarnas tillverkning och försäljningsvolym. Därutöver togs det hänsyn till kriteriet om geografisk täckning för att få en geografiskt väl avvägd bild av industrin i fråga.

(63) Upplysningsvis kan det nämnas att enbart de åtta gemenskapstillverkare som ingick i urvalet svarar för 54 % av den sammanlagda tillverkningen i gemenskapen och för 69 % av gemenskapsindustrins tillverkning och att de hade en marknadsandel på 47 % under undersökningsperioden.

(64) Det anses därför att de 14 klagande gemenskapstillverkarna (dvs. de åtta gemenskapstillverkare som ingick i urvalet plus de sex gemenskapstillverkare som inte valts ut men som stödde undersökningen) uppfyller villkoren i artikel 5.4 i grundförordningen, eftersom de svarar för en betydande del, i detta fall cirka 80 %, av den sammanlagda tillverkningen av den berörda produkten i gemenskapen. De 14 klagande gemenskapstillverkarna anses därför utgöra gemenskapsindustrin i den mening som avses i artiklarna 4.1 och 5.4 i grundförordningen och kallas nedan ”gemenskapsindustrin”.

([1]) SRW GmbH, KEM SA, Arcelor Tubes France SA, ILVA SpA, Marcegaglia SpA, Voestalpine Krems GmbH, Rautaruukki Oyj Metform och Corus UK Ltd.

E. **SKADA**

1. **Förbrukningen i gemenskapen**

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Sammanlagd förbrukning i EG	2 566 399	2 779 176	2 811 285	2 796 609	2 722 450
Index (1998 = 100)	*100*	*108*	*110*	*109*	*106*

(65) Förbrukningen i gemenskapen fastställdes på grundval av gemenskapsindustrins försäljningsvolym på gemenskapsmarknaden, försäljningsvolymen för de övriga gemenskapstillverkarna på gemenskapsmarknaden och uppgifter från Eurostat om all import till EU, vid behov justerade.

(66) Enligt denna beräkning ökade förbrukningen av den berörda produkten i gemenskapen med 6 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Den ökade närmare bestämt med 8 % mellan 1998 och 1999 och låg i stort sett oförändrad kvar på denna nivå fram till och med 2001. Mellan 2001 och undersökningsperioden minskade den med 3 %. Eftersom den berörda produkten främst används inom verkstadsindustrin samt byggnads- och anläggningssektorn måste utvecklingen av förbrukningen ses mot bakgrund av tillväxten i ekonomin allmänt inom gemenskapen och i synnerhet i byggnads- och anläggningssektorn.

2. **Ingen sammantagen bedömning av importen från Ryssland och importen från Turkiet**

(67) Kommissionen undersökte om importen av den berörda produkten med ursprung i Ryssland och Turkiet skulle bedömas sammantaget i enlighet med artikel 3.4 i grundförordningen. Den dumpningsmarginal som fastställdes beträffande importen från Ryssland och Turkiet översteg den miniminivå som anges i artikel 9.3 i grundförordningen.

(68) När det gäller konkurrensvillkoren framgick det av undersökningen att den berörda produkt som importeras från Ryssland och Turkiet och den som tillverkas av gemenskapsindustrin, varje typ betraktad för sig, var likadana i fråga om samtliga väsentliga fysiska och tekniska egenskaper. På den grundvalen var dessa produkter dessutom sinsemellan utbytbara och såldes på gemenskapsmarknaden under skadeundersökningsperioden genom till största delen jämförbara försäljningskanaler (dvs. handlare). Import av den berörda produkten från olika källor ansågs därför konkurrera sinsemellan och med den berörda produkt som tillverkas inom gemenskapen.

(69) Kommissionen gjorde en bedömning av huruvida importvolymen från vart och ett av dessa länder var försumbar. Under undersökningsperioden uppgick förbrukningen enligt ovanstående definition till cirka 2 720 000 ton. Under samma period uppgick den ryska exporten av den berörda produkten till gemenskapen till cirka 26 000 ton. Till denna mängd skall läggas ytterligare cirka 1 000 ton, eftersom det under kontrollbesöket framkom att den ryska samarbetsvilliga exportören hade deklarerat försäljning av den berörda produkten enligt en tullposition som inte omfattades av förfarandet. Det anses därför preliminärt att Ryssland exporterade något mindre än 27 000 ton av den berörda produkten till gemenskapen, vilket ligger just under miniminivån. Kommissionen anser därför att det inte bör införas några preliminära åtgärder beträffande import med ursprung i Ryssland. Förfarandet bör emellertid fortsätta att löpa och ärendet kommer att undersökas ytterligare för ett slutgiltigt ställningstagande i detta avseende.

3. **Import med ursprung i Turkiet (nedan kallat ”det berörda landet”)**

Volym

(70) Den importerade volymen av den berörda produkten från Turkiet till gemenskapen ökade med 30 % mellan 1998 och undersökningsperioden. När man ser till den närmare utvecklingen kan konstateras att importen från Turkiet förblev tämligen oförändrad mellan 1998 och 1999. Därefter ökade den markant med 43 % mellan 1999 och 2000, från 135 357 ton till 195 331 ton. Mellan 2000 och 2001 minskade den med 8 % och med ytterligare 2 % mellan 2001 och undersökningsperioden.

Marknadsandel

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Volym dumpad import (i ton)	139 721	135 357	195 331	184 755	181 253
Index (1998 = 100)	*100*	*97*	*140*	*132*	*130*
Den dumpade importens marknadsandel	5,4 %	4,9 %	6,9 %	6,6 %	6,7 %
Index (1998 = 100)	*100*	*89*	*128*	*121*	*122*

(71) Marknadsandelen för det berörda landet ökade med 1,3 procentenheter, från 5,4 till 6,7 %, under skadeundersökningsperioden. Först minskade den med 0,5 procentenheter mellan 1998 och 1999, ökade sedan med 2 procentenheter till 6,9 % år 2000 och minskade något till 6,7 % under undersökningsperioden.

(72) Det bör påpekas att mellan 1998 och undersökningsperioden sammanföll ökningen av importen från och marknadsandelarna för det berörda landet med en ökning av förbrukningen med 6 %. En annan faktor som bör beaktas är den omständigheten att turkiska tillverkare av den berörda produkten gör betydande vinster på sin hemmamarknad. Under dessa omständigheter är exportvolymen direkt beroende av vad som kan eller inte kan avsättas på den turkiska hemmamarknaden. Av det skälet uppvisar de turkiska exportvolymerna och marknadsandelarna denna tämligen ojämna utveckling.

Priser

a) Prisutveckling

(73) Mellan 1998 och undersökningsperioden minskade de genomsnittliga cif-priserna för importen med ursprung i Turkiet först från 331 euro per ton 1998 till 283 euro per ton 1999, men ökade sedan igen till 370 euro per ton år 2000, minskade till 310 euro per ton 2001 och hamnade slutligen aningen lägre än 1998 på 314 euro per ton under undersökningsperioden. De genomsnittliga importpriserna minskade med 14 % mellan 1998 och 1999 till följd av minskade priser på den främsta råvaran (varmvalsade ringar eller rullar) och ökade igen med 26 % mellan 1999 och 2000. Under 2001 sjönk de igen med 18 % och förblev i stort sett oförändrade på den nivån under undersökningsperioden.

b) Prisunderskridande

(74) Det gjordes en jämförelse mellan de exporterande tillverkarnas och gemenskapsindustrins genomsnittliga försäljningspriser i gemenskapen för jämförbara modeller av den berörda produkten. I detta syfte har gemenskapsindustrins priser fritt fabrik till icke-närstående kunder, efter avdrag och skatter, jämförts med de turkiska exporterande tillverkarnas priser cif vid gemenskapens gräns, efter justeringar för kostnader efter import, och i samma handelsled. Jämförelsen visade att de berörda produkterna med ursprung i Turkiet under undersökningsperioden såldes i gemenskapen till priser som underskred gemenskapsindustrins priser med mellan 3,8 och 5,6 %.

(75) Det bör noteras att dessa marginaler för prisunderskridandet inte till fullo återspeglar den dumpade importens verkan på gemenskapsindustrins priser eftersom priserna både sjönk och hölls nere. Detta framgår av den omständigheten att gemenskapsindustrin gick med förlust mellan 2000 och undersökningsperioden, trots att den under den perioden skulle ha kunnat gå med rimlig vinst om det inte hade förekommit dumpning.

4. **Gemenskapsindustrins situation**

(76) I enlighet med artikel 3.5 i grundförordningen undersökte kommissionen alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som har betydelse för gemenskapsindustrins tillstånd.

Inledande anmärkningar

(77) Eftersom stickprovsteknik använts i fråga om gemenskapsindustrin bedömdes skadan både på grundval av uppgifter som samlats in från hela gemenskapsindustrin och på grundval av uppgifter som samlats in från gemenskapstillverkarna i stickprovet.

(78) När stickprovsteknik tillämpas på gemenskapsindustrin är det kommissionens praxis att fastställa vissa skadeindikatorer avseende hela gemenskapsindustrin, t.ex. tillverkning, kapacitet, lagerhållning, försäljning, marknadsandel och sysselsättning, och att fastställa skadeindikatorer avseende enskilda företags resultat, t.ex. priser, tillverkningskostnader och vinster, på grundval av de uppgifter som konstaterats för gemenskapstillverkarna i stickprovet.

(79) Undersökningen av de gemenskapstillverkare som ingick i stickprovet visade att deras tillverknings-, kapacitets-, försäljnings-, marknadsandels- och sysselsättningssiffror på ett korrekt sett återspeglas i de uppgifter som gäller hela gemenskapsindustrin.

(80) Undersökningen beträffande vissa skadeindikatorer (försäljningsvolym, försäljningspriser och lönsamhetskvoter) begränsades till den försäljning som skedde till icke-närstående kunder. Undersökningen visade preliminärt att, eftersom försäljningen till närstående kunder i genomsnitt motsvarade mindre än 10 % av den sammanlagda försäljningsvolymen, hade denna försäljning inte någon betydande inverkan på skadetendenserna.

Uppgifter avseende hela gemenskapsindustrin

a) Tillverkning

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins tillverkning (ton)	1 832 957	2 006 449	1 958 808	2 011 134	1 967 189
Index (1998 = 100)	*100*	*109*	*107*	*110*	*107*

(81) Gemenskapsindustrins tillverkning ökade något (med 7 %) mellan 1998 och undersökningsperioden. Efter att först ha ökat med cirka 9 % mellan 1998 och 1999 sjönk den under 2000 med 2 %, ökade igen under 2001 med 3 % och sjönk slutligen med 3 % under undersökningsperioden. Den ökning som skedde 1999 berodde på det goda ekonomiska klimatet, vilket också omsattes i ett ökat kapacitetsutnyttjande. Den ökade tillverkning som konstaterades under 2001 syftade till att återta förlorade marknadsandelar, men detta skedde på bekostnad av vinstmarginalerna.

b) Tillverkningskapacitet och kapacitetsutnyttjande

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins produktionskapacitet (ton)	4 199 632	4 360 742	4 322 935	4 431 340	4 451 540
Index (1998 = 100)	*100*	*104*	*103*	*106*	*106*
Gemenskapsindustrins kapacitetsutnyttjande	44 %	46 %	45 %	45 %	44 %
Index (1998 = 100)	*100*	*105*	*104*	*104*	*101*

(82) De rapporterade kapacitetssiffrorna hänför sig till teknisk kapacitet, i motsats till teoretisk kapacitet, vilket innebär att justeringar som av industrin anses såsom rutinmässiga, dvs. för normala helger, installationstid, underhåll och andra normala uppehåll, redan gjorts. Trots dessa justeringar anser den klagande själv att det är omöjligt för ett enskilt företag att uppnå ett hundraprocentigt kapacitetsutnyttjande under ett helt år. Ett kapacitetsutnyttjande på 80 till 85 % torde snarare anses som maximalt. Det bör också noteras att samma produktionslinje för rör används för att tillverka såväl den berörda produkten som runda rör. Därför gjordes konsekvent en fördelning av hela den rörproduktionskapacitet som varje enskilt företag uppgav för att se till att den kapacitet som beskrivs nedan enbart avspeglar den kapacitet som avdelats för den berörda produkten. På denna grundval ökade tillverkningskapaciteten något under skadeundersökningsperioden. Mellan 1998 och undersökningsperioden uppgick ökningen till 6 %. Det bör noteras att en stor del av denna ökning inträffade 1999, dvs. vid en tidpunkt när gemenskapsindustrin fortfarande var lönsam. Kapaciteten förblev oförändrad under 2000, ökade igen under 2001 och förblev oförändrad på denna nivå under undersökningsperioden.

(83) Kapacitetsutnyttjandet utgick från en nivå på 44 % 1998 och ökade sedan till 46 % 1999 beroende på stark efterfrågan och positiv lönsamhetsnivå. Under 2000, 2001 och under undersökningsperioden minskade den sedan marginellt till 45 % och återgick därefter till nivån 44 %.

c) Lager

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins utgående lager (ton)	206 252	210 124	211 253	213 275	234 515
Index (1998 = 100)	*100*	*102*	*102*	*103*	*114*

(84) Gemenskapstillverkarna tillverkar vanligtvis på beställning och därför består deras lager av varor som väntar på att levereras till kunderna. Därför förefaller lagerhållningen inte vara relevant för undersökningen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation. För fullständighetens skull ges nedan ändå en redogörelse för lagerhållningens utveckling. Lagren av färdiga varor motsvarar i genomsnitt 13 % av försäljningsvolymen i gemenskapen. Nivån på gemenskapsindustrins utgående lager ökade gradvis under hela skadeundersökningsperioden. I slutet av skadeundersökningsperioden var lagernivån 13 % högre än under 1998.

d) Försäljningsvolym

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins försäljning till icke-närstående kunder i EG (ton)	1 572 688	1 745 239	1 680 037	1 746 527	1 684 314
Index (1998 = 100)	*100*	*111*	*107*	*111*	*107*

(85) Gemenskapsindustrins försäljning till icke-närstående kunder på gemenskapsmarknaden ökade med 7 % under skadeundersökningsperioden, från cirka 1 570 000 ton under 1997 till cirka 1 680 000 ton under undersökningsperioden. Den ökade med 11 % under 1999, minskade med 4 % under 2000, ökade igen med 4 % under 2001 och sjönk igen med 4 % under undersökningsperioden.

(86) Utvecklingen av försäljningsvolymen bör ses mot bakgrund av den omständigheten att gemenskapsindustrin inför konkurrensen från den ökande lågprisimporten från det berörda landet hade att välja mellan att antingen upprätthålla sina försäljningspriser, på bekostnad av minskad försäljning och marknadsandel, eller att sänka sina försäljningspriser och följa tendensen i priserna för den berörda importen, på bekostnad av lönsamheten. Mellan 1998 och 1999 gynnades gemenskapsindustrin av marknadens tillväxt och den ökade både sin försäljningsvolym och sin vinst. År 2000 däremot fick gemenskapsindustrin vidkännas en nedgång i fråga om både försäljningsvolym och vinst, trots att marknaden fortfarande växte. Under de följande åren försökte gemenskapsindustrin upprätthålla sin försäljningsvolym på en krympande marknad, men detta skedde på bekostnad av lönsamheten.

e) Faktorer som påverkar de inhemska priserna

(87) Undersökningen visade att den dumpade importen underskred gemenskapsindustrins genomsnittliga, sänkta försäljningspris med i genomsnitt 5 % under undersökningsperioden. Det konstaterades emellertid vid en granskning av varje typ för sig att de priser som togs ut av de berörda exporterande tillverkarna i vissa fall t.o.m. var betydligt lägre än det genomsnittliga underskridandet på 5 % av gemenskapsindustrins priser. Detta slags prisunderskridande, i kombination med den ökade dumpade importen från Turkiet, påverkade helt klart gemenskapsindustrins inhemska priser.

f) Marknadsandel

(88) Gemenskapsindustrins marknadsandel ökade först med nästan en procentenhet mellan 1998 och 1999 och minskade därefter markant med nästan tre procentenheter under 2000. Den ökade med cirka två procentenheter under 2001 och minskade marginellt under undersökningsperioden. Som ett resultat av detta var gemenskapsindustrins marknadsandel i slutet av skadeundersökningsperioden mycket nära utgångsläget 1998.

g) Tillväxt

(89) Mellan 1998 och undersökningsperioden, när förbrukningen i gemenskapen ökade med 6 %, ökade gemenskapsindustrins försäljningsvolym med 7 %. Gemenskapsindustrin bibehöll således i stort sett sin marknadsandel, samtidigt som andelen för den berörda importen under samma period ökade med 1,3 procentenheter. Gemenskapsindustrin upprätthöll således sin närvaro på marknaden, men detta bör ses mot bakgrund av lönsamhetsutvecklingen och avkastningen på investeringar.

h) Sysselsättning

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Antal sysselsatta i gemenskapsindustrin med den berörda produkten	2 750	2 766	2 787	2 780	2 772
Index (1998 = 100)	*100*	*101*	*101*	*101*	*101*

(90) Sysselsättningen inom gemenskapsindustrin förblev oförändrad mellan 1998 och undersökningsperioden. Det bör noteras att dessa siffror ger en alltför positiv bild, eftersom flera företag då och då var tvungna att tillämpa reducerad arbetstid när efterfrågan var låg.

i) Produktivitet

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins produktivitet (ton per anställd)	666	725	703	723	710
Index (1998 = 100)	*100*	*109*	*105*	*109*	*106*

(91) Produktiviteten hos arbetskraften inom gemenskapsindustrin, mätt i tillverkning per anställd och år, ökade först kraftigt från 1998 till 1999, minskade med 4 % mellan 1999 och 2000, ökade 2001 och sjönk därefter något under undersökningsperioden. I slutet av skadeundersökningsperioden var produktiviteten 6 % högre än i början av samma period. Det bör noteras att talet för produktiviteten, sådan den beräknas i detta sammanhang (tillverkning per anställd och år), inte beaktar den minskning av arbetstiden som ägt rum sedan 1998, bl.a. i Frankrike i och med införandet av 35-timmars arbetsvecka, eller den omständigheten att vissa företag tillämpade reducerad arbetstid (såsom nämns ovan). Även om produktiviteten per arbetstagare och år ökat med endast 6 % sedan 1998 har alltså produktiviteten per arbetad timma ökat mycket mer.

j) Dumpningsmarginalens storlek

(92) Med hänsyn till volymen av och priserna på importen från det berörda landet kan verkningarna för gemenskapsindustrin av den faktiska dumpningsmarginalens nivå inte anses vara försumbar, i synnerhet på så öppna och därför mycket priskänsliga marknader som marknaderna för den berörda produkten.

k) Återhämtning från verkningarna av tidigare dumpning eller subventionering

(93) Med hänsyn till att detta är ett nytt antidumpningsförfarande och att det inte har lämnats någon bevisning om tidigare dumpning anses frågan inte relevant.

Uppgifter avseende gemenskapstillverkarna i stickprovet

a) Försäljningspriser

(94) Försäljningspriset per enhet minskade först med 9 % 1999, från 400 till 365 euro per ton, ökade därefter med 16 % till 427 euro per ton under 2000, minskade med 11 % till 385 euro per ton under 2001 och stabiliserades på den nivån under undersökningsperioden. Denna tämligen ojämna utveckling förklaras av följande: Priserna för den berörda produkt som säljs av gemenskapsindustrin styrs framför allt av två faktorer: priset på råvaran, dvs. normalt sett varmvalsade ringar eller rullar, vilket vanligtvis utgör cirka 70 % av den sammanlagda tillverkningskostnaden för den färdiga produkten, och konkurrensläget på marknaden.

(95) Mellan 1998 och 1999 minskade gemenskapsindustrins tillverkningskostnader med 10 % på grund av en betydande minskning av priserna på varmvalsade ringar eller rullar. Mellan 1999 och 2000 ökade gemenskapsindustrins kostnader med 20 % som en följd av ökade kostnader för varmvalsade ringar eller rullar. Mellan 2000 och 2001 minskade tillverkningskostnaderna med 5 % och förblev i stort sett oförändrade under undersökningsperioden. Under hela skadeundersökningsperioden (mellan 1998 och undersökningsperioden) ökade de sammanlagda tillverkningskostnaderna således med 3 %, medan försäljningspriserna per enhet minskade med 5 % och detta ledde till att gemenskapsindustrin drabbades av minskad lönsamhet.

b) Löner

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Utvalda tillv. arbetskostn. per anställd/år (tusental euro)	39,4	39,5	40,3	40,9	41,3
Index (1998 = 100)	*100*	*100*	*102*	*104*	*105*

(96) Mellan 1998 och undersökningsperioden ökade genomsnittslönen per anställd med 5 %. Denna siffra är lägre än både konsumentprisökningen i gemenskapen under samma period (7 %) och ökningstakten i den genomsnittliga nominella lönen per anställd (12 %) under samma period i gemenskapen (alla sektorer).

c) Investeringar

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Utvalda tillv. nettoinvesteringar (tusental euro)	20 227	28 432	26 223	30 079	32 656
Index (1998 = 100)	*100*	*141*	*130*	*149*	*161*

(97) Gemenskapsindustrins totala investeringar i den berörda produkten ökade med cirka 60 % mellan 1998 och undersökningsperioden. Undersökningen visade att det är av avgörande betydelse för denna industri att upprätthålla en viss investeringsnivå för att kunna förbli konkurrenskraftig. Det mesta av investeringarna gjordes i moderniseringssyfte och mycket lite i syfte att öka kapaciteten. Det bör emellertid noteras att även ersättningsinvesteringar brukar öka den tekniska kapaciteten något, helt enkelt därför att den nya utrustningen är mera effektiv och produktiv än den gamla.

d) Lönsamhet och avkastning på investeringar

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Utv. tillv. lönsamh. av förs, t.i.-n. k. i EG (% av net. förs.)	1,4 %	3,3 %	– 1,0 %	– 6,5 %	– 6,1 %
Index (1998 = 100)	*100*	*231*	*– 69*	*– 455*	*– 428*
Utv. tillv. avk. p. inv. (vinst i % av inv. bokf.)	20,0 %	24,5 %	5,0 %	– 14,3 %	– 9,8 %
Index (1998 = 100)	*100*	*122*	*25*	*– 71*	*– 49*

(98) Lönsamheten på försäljningen till icke-närstående kunder i gemenskapen, uttryckt i avkastning på nettoförsäljningen före skatt, minskade under skadeundersökningsperioden, från 1,4 % under 1998 och 3,3 % under 1999 till – 1,0 % under 2000, – 6,5 % under 2001 och – 6,1 % under undersökningsperioden. Gemenskapsindustrin gick fortfarande med vinst under åren 1998 och 1999, när den dumpade importens marknadsandel var tämligen liten och efterfrågan kraftigt ökade (+8 % mellan 1998 och 1999).

(99) Lönsamheten blev negativ efter 1999 och sjönk till en nivå som inte var tillräcklig för att garantera gemenskapsindustrins livskraft på lång sikt. Det bör erinras om att priserna ökade med 5 % mellan 1999 och undersökningsperioden samtidigt som kostnaderna ökade med 14 %.

(100) Avkastningen på investeringar, uttryckt som vinst i procent av investeringarnas bokförda nettovärde, följde i stort sett den ovan angivna lönsamhetstendensen under hela skadeundersökningsperioden. Den minskade från 20 % under 1998 och 24 % under 1999 till –14 % under 2001 och –10 % under undersökningsperioden.

e) Kassaflöde och förmåga att anskaffa kapital

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Utvalda tillv. kassaflöde (tusental euro)	39 936	46 518	22 698	– 6 475	– 6 017
Index (1998 = 100)	*100*	*116*	*57*	*– 16*	*– 15*

(101) Nettokassaflödet från rörelsen minskade från cirka 40 000 000 euro under 1998 till cirka – 600 000 euro under undersökningsperioden. Det nådde en toppnivå 1999 men minskade därefter markant under 2000 och nådde ett bottenläge under 2001. Detta har lett till att gemenskapsindustrin i genomsnitt i ökad grad skuldsätter sig för att kunna finansiera sin löpande verksamhet och sina investeringar.

(102) Undersökningen har visat att kapitalbehovet hos flera gemenskapstillverkare som ingick i urvalet har påverkats negativt av deras besvärliga finansiella situation. Även om de flesta av dessa företag ingår i stora stålbolag tillgodoses kapitalbehovet inte alltid i önskad omfattning, eftersom de finansiella medlen inom dessa företagsgrupper vanligtvis tilldelas de mest lönsamma enheterna.

5. **Slutsats om skada**

(103) Mellan 1998 och undersökningsperioden ökade volymen dumpad import av den berörda produkten med ursprung i Turkiet kraftigt, med 30 %, och dess andel av gemenskapsmarknaden ökade från 5,4 % under 1998 till 6,7 % under undersökningsperioden. Den största ökningen skedde mellan 1999 och 2000 då volymen dumpad import ökade med 43 % och dess marknadsandel ökade med 2 procentenheter. Genomsnittspriserna för dumpad import från Turkiet var genomgående lägre än gemenskapsindustrins genomsnittspriser under skadeundersökningsperioden. Under undersökningsperioden underskred dessutom priserna på den dumpade importen från det berörda landet gemenskapsindustrins priser med i genomsnitt 5 %.

(104) Det har konstaterats att gemenskapsindustrins situation försämrades under skadeundersökningsperioden. Mellan 1998 och undersökningsperioden utvecklades flera skadeindikatorer negativt: försäljningspriset per enhet minskade med 4 % samtidigt som tillverkningskostnaden per enhet ökade med 3 %; lönsamheten minskade från 1 % 1998 och 4 % 1999 till – 6 % under 2001 och under undersökningsperioden; avkastningen på investeringar och kassaflödet från rörelsen följde samma negativa tendens. Några skadeindikatorer förblev i stort sett oförändrade: kapacitetsutnyttjandet, gemenskapsindustrins marknadsandel och sysselsättningen. När det gäller några indikatorer slutligen var utvecklingen till synes positiv: under hela skadeundersökningsperioden ökade tillverkningen med 7 %, kapaciteten ökade med 6 %, gemenskapens försäljningsvolym ökade med 7 % enligt samma mönster som förbrukningen och investeringarna (främst bestående av ersättningsinvesteringar) ökade med 6 %. Det bör emellertid noteras att uppgången när det gäller tillverkningsvolym, kapacitetsutnyttjande och försäljningsvolym i gemenskapen huvudsakligen ägde rum mellan 1998 och 1999, dvs. då efterfrågan var mycket stor. Därefter gick siffrorna i allmänhet ned i alla dessa tre avseenden. Mot bakgrund av ovanstående är den preliminära slutsatsen att gemenskapsindustrin lidit väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3 i grundförordningen.

F. **ORSAKSSAMBAND**

1. **Inledning**

(105) I enlighet med artikel 3.6 och 3.7 i grundförordningen har kommissionen undersökt huruvida den dumpade importen av den berörda produkten med ursprung i det berörda landet har vållat gemenskapsindustrin skada i en sådan utsträckning att den kan betecknas som väsentlig. Utöver den dumpade importen omfattade undersökningen även andra kända faktorer som samtidigt eventuellt kunde vålla gemenskapsindustrin skada. Detta skedde för att säkerställa att den eventuella skada dessa faktorer vållat inte tillskrevs den dumpade importen.

2. **Verkningarna av den dumpade importen**

(106) Den betydande volymökningen på 30 %, dvs. från 140 000 ton under 1998 till 181 000 ton under undersökningsperioden, av den dumpade importen och ökningen av denna imports andel av gemenskapsmarknaden, dvs. från 5,4 % under 1998 till 6,7 % under undersökningsperioden, samt den nivå för prisunderskridande som konstaterats (i genomsnitt cirka 5 % under undersökningsperioden) sammanföll med försämringen av gemenskapsindustrins ekonomiska situation. Den dumpade importens marknadspenetration var särskilt betydande mellan 1999 och 2000, då importvolymen ökade med 43 % och denna imports marknadsandel ökade med 2 procentenheter. Under samma period drabbades gemenskapsindustrin av minskad försäljning (– 4 %), minskad marknadsandel (– 3 procentenheter) och försämrad lönsamhet (– 4,3 procentenheter). Denna utveckling bör ses mot bakgrund av den något ökade förbrukningen av den berörda produkten i gemenskapen under åren 1999–2000. De dumpade priserna låg dessutom under gemenskapsindustrins priser under hela skadeundersökningsperioden och utövade ett tryck som hindrade gemenskapsindustrins priser från att utvecklas i samma takt som ökningen av tillverkningskostnaderna mellan 1999 och undersökningsperioden, vilket i sin tur utlöste den nedgång som konstaterats och som ledde till negativa ekonomiska resultat från och med år 2000. Den dumpade importen anses därför ha haft en betydande negativ inverkan på gemenskapsindustrins situation.

3. **Verkningar av andra faktorer**

a) *Den dumpade importens tämligen begränsade marknadsandel*

(107) Kommissionen undersökte huruvida den omständigheten att den dumpade importen med ursprung i Turkiet hade en tämligen begränsad och endast svagt ökande marknadsandel innebar att orsakssambandet mellan den dumpade importen från detta land och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit bröts. Såsom det redan redogjorts för i skälen 71 och 72 ökade marknadsandelen för den dumpade importen med ursprung i Turkiet med 1,3 procentenheter, från 5,4 % 1998 till 6,7 % under undersökningsperioden. Det konstateras i skälen 73 och 74 att priserna för den berörda produkten med ursprung i Turkiet hela tiden underskred gemenskapsindustrins priser.

(108) Det bör först och främst erinras om att det vid undersökningen konstaterades att turkiska tillverkare av den berörda produkten gjorde betydande vinster på sin hemmamarknad. Under dessa omständigheter är exportvolymen direkt beroende av vad som kan eller inte kan avsättas på den turkiska hemmamarknaden. Av det skälet uppvisar de turkiska exportvolymerna och marknadsandelarna en tämligen ojämn utveckling.

(109) Marknadsstrukturen för den berörda produkten präglas av att tillverkningen är tämligen utspridd och att ingen enskild tillverkare intar någon verkligt dominerande ställning. Den största gemenskapstillverkaren hade under undersökningsperioden en marknadsandel på 10,6 %, medan sju andra gemenskapstillverkare hade marknadsandelar på mellan 5 % och 10,5 %.

(110) Den berörda produkten är en typisk råvara. Den är homogen, utbytbar och säljs på den öppna marknaden. Det bör noteras att de främsta köparna av den berörda produkten i fråga om volym är lagerhållare som ständigt jämför priser och i stor utsträckning fastställer det slutgiltiga priset.

(111) På grundval av alla dessa faktorer drar kommissionen slutsatsen att till och med tämligen små kvantiteter på denna mycket priskänsliga marknad kan utlösa en dämpande effekt på priserna på hela gemenskapsmarknaden.

b) *De övriga gemenskapstillverkarnas resultat*

(112) Ingen annan gemenskapstillverkare som inte tillhörde gemenskapsindustrin samarbetade vid undersökningen. På grundval av bästa tillgängliga uppgifter har de andra tillverkarnas försäljningsvolym legat på en tämligen oförändrad nivå, cirka 490 000 ton per år under hela skadeundersökningsperioden. Vad beträffar deras marknadsandel minskade denna från 19,2 % under 1998 till 18,1 % under undersökningsperioden. Detta tyder på att andra tillverkare i gemenskapen inte ökade sina marknadsandelar på bekostnad av gemenskapsindustrin utan snarare gjorde marknadsförluster som liknade gemenskapsindustrins förluster.

c) *Handelspolitiska skyddsåtgärder som införts av Förenta staterna och andra länder, verkningar av händelserna den 11 september 2001 och gemenskapsindustrins exportresultat*

(113) En berörd part gjorde gällande att en del av den skada som gemenskapsindustrin lidit kunde tillskrivas stängningen för gemenskapsindustrin av flera betydande exportmarknader, på grund av de olika bestämmelser om skyddsåtgärder som införts för den berörda produkten i Förenta staterna och andra länder, och verkningarna på efterfrågan i allmänhet av händelserna den 11 september 2001.

(114) Exporten från gemenskapen av den berörda produkten berörs förvisso av en rad nationella skyddsåtgärder som genomförts från och med 2001 i efterdyningarna av de amerikanska åtgärderna. Gemenskapsindustrin ökade emellertid volymmässigt sin exportförsäljning med 33 %, nämligen från cirka 85 000 ton 1998 till cirka 114 000 ton under undersökningsperioden, varav den största ökningen ägde rum mellan 1998 och 2000. Exportförsäljningen motsvarade cirka 7 % av gemenskapsindustrins sammanlagda försäljning av den berörda produkten under undersökningsperioden. Det bör också noteras att den ovan nämnda lönsamheten uteslutande hänför sig till försäljningen av den berörda produkten i gemenskapen. I gengäld uppvisade exportförsäljningen en positiv lönsamhet på mellan 18 % och 19 % under hela perioden mellan 1998 och undersökningsperioden. Det anses därför att exporten inte kan ha bidragit till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

	1998	1999	2000	2001	Undersökningsperioden
Gemenskapsindustrins försäljningsvolym på export (ton)	85 220	98 878	111 910	113 228	114 037
Index (1998 = 100)	*100*	*116*	*131*	*133*	*134*

d) *Verkningarna av den ekonomiska krisen i Sydostasien*

(115) En berörd part hävdade att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt hade lidit berodde på den ekonomiska krisen i Sydostasien under åren 1997 och 1998. Det bör påpekas att krisen i Asien skulle kunna vara en orsak till det minskade priset på stålprodukter och således på den råvara (varmvalsade ringar eller rullar) som huvudsakligen används vid tillverkningen av den berörda produkten. Om krisen således eventuellt hade påverkat industrierna i tidigare led i förädlingskedjan, så skulle tillverkarna av den berörda produkten kunna gynnas av de lägre priserna på varmvalsade ringar eller rullar. Under 1999, när priserna på den främsta råvaran var som lägst, kunde gemenskapsindustrin faktiskt sänka sina priser och öka sin försäljning. Det bör också noteras att undersökningen inte visade någon kraftig ökning av importen av den berörda produkten från länderna i Asien. Mot denna bakgrund drar kommissionen preliminärt slutsatsen att krisen i Asien inte bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit.

e) *Import från andra tredje länder*

(116) Enligt tillgängliga uppgifter ökade den sammanlagda importvolymen för den berörda produkten med ursprung i länder utanför gemenskapen med 7 %, från 197 000 ton under 1998 till 211 000 ton under undersökningsperioden, och dess marknadsandel ökade först från 7,7 % under 1998 till 10 % under 2000 och minskade därefter till 7,7 % under undersökningsperioden. De vägda genomsnittliga priserna cif för denna import ökade med 12 % mellan 1998 och undersökningsperioden, från 444 euro per ton under 1998 till 390 euro per ton under undersökningsperioden. Det bör noteras att priserna på import från andra länder utanför gemenskapen förblev betydligt högre än priserna för import från det berörda landet under hela skadeundersökningsperioden.

(117) Det konstaterades vidare att endast importen med ursprung i två andra länder än Turkiet, nämligen Ungern och Slovenien, hade en andel av gemenskapsmarknaden som översteg 1 % under undersökningsperioden. När det gäller Ungern konstaterades det att dess marknadsandel minskade från 1,9 % under 1998 till 1,7 % under undersökningsperioden. För Sloveniens del minskade marknadsandelen, som 1998 var obefintlig, från 1,5 % under 1999 till 1,2 % under undersökningsperioden. Även om cif-priserna på importen från dessa båda länder förefaller att underskrida gemenskapsindustrins priser, har de alltid legat över priserna på importen från det berörda landet. Dessutom finns det ingen tillgänglig bevisning som skulle tyda på att denna import har skett till dumpade priser. Sammanfattningsvis var de eventuella verkningarna av denna import på gemenskapsindustrins situation endast marginell med hänsyn till de genomsnittliga priserna, den ringa volymen på denna import och dess begränsade marknadsandel. Det dras därför preliminärt slutsatsen att importen från andra länder utanför gemenskapen endast i mycket begränsad omfattning, om ens alls, bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit och att verkningarna av denna import följaktligen inte var av sådant slag att de skulle kunna ändra det resultat som kommissionen kommit fram till i undersökningen, nämligen att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från det berörda landet och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

f) *Överinvesteringar och överskottskapacitet*

(118) Flera berörda parter gjorde gällande att gemenskapsindustrin, liksom stålindustrin i allmänhet, lider av kronisk överskottskapacitet som bl.a. beror på den långsamma tillväxten på världsmarknaden för stålprodukter, att stål i ökad grad ersätts av andra material i vissa tillämpningar och att stålets egna mekaniska egenskaper, däribland dess styrka och styvhet, har förbättrats. Det hävdas därför att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt känt av enbart är ett resultat av att den systematiskt överinvesterat i anläggningstillgångar, vilket lett till en ackumulerad överskottskapacitet.

(119) Gemenskapsindustrins investeringar har huvudsakligen bestått av utbyte och modernisering av föråldrade produktionslinjer för rörtillverkning och av byggande av nya, helautomatiska lagerlokaler. Dessa investeringar har i ringa grad syftat till att öka kapaciteten. Det bör noteras att även ersättningsinvesteringar brukar öka den tekniska kapaciteten något, helt enkelt därför att den nya utrustningen är mera effektiv och produktiv än den gamla. Kapacitetsökningen, som är ganska begränsad (6 % under fyra år), måste också ses mot följande bakgrund: gemenskapsindustrin var lönsam i början av skadeundersökningsperioden och efterfrågan var mycket stark. De redan höga kapacitetssiffror som konstaterades under åren 1998 och 1999, när volymen dumpad import var mycket begränsad, hindrade emellertid inte gemenskapsindustrin från att gå med vinst under dessa år. Det bör slutligen noteras att en gemenskapstillverkare som ingick i urvalet lade ned en anläggning 1998 med en kapacitet av 50 000 ton. Det dras därför preliminärt slutsatsen att de påstådda överinvesteringarna och den påstådda överskottskapaciteten endast i mycket begränsad omfattning, om ens alls, bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit, och att verkningarna av dessa således inte var av sådant slag att de skulle kunna ändra det resultat som kommissionen kommit fram till i undersökningen, nämligen att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från det berörda landet och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

g) *Minskad efterfrågan på grund av nedgången inom byggnads- och anläggningssektorn*

(120) En berörd part gjorde gällande att den skada som gemenskapsindustrin eventuellt känt av hade samband med den nedgång som drabbade den främsta förbrukaren av den berörda produkten, dvs. byggnads- och anläggningssektorn. Som stöd för detta påstående lade parten i fråga fram en rad produktionsuppgifter från Eurostat avseende byggnads- och anläggningssektorn i EU, vilka visar att tillväxten inom just den sektorn planade ut under 2000 och 2001 och följdes av en nedgång från och med sista kvartalet 2001.

(121) Lågkonjunkturen under 2002 inom byggnads- och anläggningssektorn är känd och bekräftas av de uppgifter rörande förbrukningen av den berörda produkten som ovan lämnats. Dessa uppgifter visar att förbrukningen av den berörda produkten nådde sin topp under 2000 och därefter minskade såväl under 2001 som under undersökningsperioden. Man bör dock hålla i minnet att den stora förändringen från en lönsamhet på 3,3 % till en förlust på –1 % inträffade mellan 1999 och 2000, trots att marknaden uppvisade toppresultat under det året. Volymmässigt ökade importen från Turkiet under samma år markant med 43 % och dess marknadsandel ökade från 4,9 till 6,9 %. Det dras därför preliminärt slutsatsen att minskad efterfrågan på grund av nedgången inom byggnads- och anläggningssektorn endast i mycket begränsad omfattning, om ens alls, bidrog till den skada som gemenskapsindustrin lidit och att verkningarna följaktligen inte var av sådant slag att de skulle kunna ändra det resultat som kommissionen kommit fram till i undersökningen, nämligen att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från det berörda landet och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

4. **Slutsats om orsakssamband**

(122) Sammanfattningsvis bekräftas det att den väsentliga skadan för gemenskapsindustrin, vilken i synnerhet tog sig uttryck i minskade priser per enhet (med 4 %) medan tillverkningskostnaden per enhet ökade med 3 %, nedgången i lönsamhet från och med åren 1998 och 1999 till och med 2001 och undersökningsperioden samt den liknande nedgången i avkastning på investeringar och i kassaflödet från rörelsen, vållades av den dumpade importen i fråga.

(123) Den dumpade importens tämligen begränsade marknadsandel, de övriga gemenskapstillverkarnas resultat, de handelspolitiska skyddsåtgärder som införts av Förenta staterna och andra länder, verkningar av händelserna den 11 september 2001, den ekonomiska krisen i Sydostasien, importen från andra länder utanför gemenskapen, de påstådda överinvesteringarna och den påstådda överskottskapaciteten samt minskad efterfrågan på grund av nedgången inom byggnads- och anläggningssektorn hade inte alls eller i mycket begränsad mån en negativ inverkan på gemenskapsindustrins utveckling; verkningarna av dessa faktorer var följaktligen inte av sådant slag att de skulle kunna ändra det resultat som kommissionen kommit fram till, nämligen att det finns ett faktiskt och betydande orsakssamband mellan den dumpade importen från det berörda landet och den väsentliga skada som gemenskapsindustrin lidit.

(124) Kommissionen drar därför preliminärt slutsatsen att den dumpade importen med ursprung i Turkiet har vållat gemenskapsindustrin väsentlig skada i den mening som avses i artikel 3.6 i grundförordningen.

G. **GEMENSKAPENS INTRESSE**

(125) Kommissionen undersökte huruvida det trots slutsatserna om dumpning, skada och orsakssamband finns några tvingande skäl att dra slutsatsen att det inte ligger i gemenskapens intresse att vidta åtgärder i detta särskilda fall. Kommissionen övervägde därför, i enlighet med artikel 21.1 i grundförordningen, vilka verkningar åtgärder sannolikt skulle få för samtliga parter som berörs av undersökningen.

1. **Gemenskapsindustrins intresse**

Gemenskapsindustrins art och struktur

(126) Gemenskapsindustrin består av 14 företag. Nästan alla tillhör internationella företagsgrupper som huvudsakligen är verksamma inom stålbranschen. Många av dem köper huvudråvaran till marknadspris från andra företag i samma företagsgrupp som de själva. Gemenskapsindustrin sysselsatte under undersökningsperioden sammanlagt 160 000 personer, varav 2 772 var direkt sysselsatta med tillverkningen av den berörda produkten.

Tänkbara verkningar för gemenskapsindustrin av att åtgärder införs respektive inte införs

(127) Som en följd av att åtgärder införs väntas gemenskapsindustrins försäljning av den berörda produkten, mätt i volym, på gemenskapsmarknaden komma att öka. Detta skulle göra det möjligt för gemenskapsindustrin att erövra marknadsandelar och att, genom ökat kapacitetsutnyttjande, minska sina tillverkningskostnader per enhet och ytterligare öka sin produktivitet. Gemenskapsindustrins priser skulle dessutom kunna öka måttligt, givetvis dock inte med den eventuella antidumpningstullens fulla belopp, eftersom det fortfarande skulle råda konkurrens mellan gemenskapstillverkare, den import med ursprung i det berörda landet som sker till icke-dumpade priser och import med ursprung i andra länder utanför gemenskapen. Sammanfattningsvis väntas ökad tillverknings- och försäljningsvolym, å ena sidan, och fortsatt minskade kostnader per enhet, kanhända i kombination med en måttlig prisökning, å andra sidan, göra det möjligt för gemenskapsindustrin att förbättra sin ekonomiska situation.

(128) Om det inte införs antidumpningsåtgärder, är det däremot sannolikt att den negativa utvecklingen för gemenskapsindustrin skulle komma att fortsätta. Gemenskapsindustrin lider i synnerhet av att den går med förlust. Med hänsyn till den väsentliga skada som gemenskapsindustrin redan lidit under undersökningsperioden och även med hänsyn till den nedgång som tydligt råder inom byggnads- och anläggningssektorn sedan början av 2002 är det uppenbart att dess ekonomiska situation kommer att försämras ytterligare om åtgärder inte införs. Detta skulle med all sannolikhet leda till produktionsminskningar och avvecklingar av vissa produktionslinjer och därför hota sysselsättningen och investeringarna i gemenskapen.

Slutsats

(129) Om det införs antidumpningsåtgärder skulle gemenskapsindustrin kunna återhämta sig från verkningarna av den skadevållande dumpning som konstaterats.

2. **Icke närstående importörer och handlare i gemenskapen**

(130) Distributionen av den berörda produkten i gemenskapen kännetecknas av att det finns många importörer och handlare som också handlar med ett stort antal andra produkter. Såväl gemenskapsindustrin som de exporterande tillverkarna säljer sina produkter i gemenskapen genom handlare. Med hänsyn till det stora antalet importörer som var inblandade beslöt kommissionen att tillämpa ett stickprovsförfarande enligt artikel 17 i grundförordningen och meddelade således detta i tillkännagivandet om inledande. Kommissionen bad alla de 102 importörer som förtecknades i klagomålet att besvara de frågor som ingick i meddelandet om inledande, dvs. huvudsakligen uppgifter om deras totala omsättning, totala antal anställda, volymen och värdet av deras import till och återförsäljning på gemenskapens marknad av den berörda produkten under undersökningsperioden.

(131) Tolv importörer samtyckte till att ingå i stickprovet och lämnade de begärda grundläggande uppgifterna inom tidsfristen. Med hänsyn till dessa omständigheter beslöt kommissionen att sända frågeformuläret för importörer till alla dessa tolv företag. Endast sex ([1]) av dessa tolv importörer visade slutligen fullständig samarbetsvilja och besvarade frågeformuläret.

(132) De sex samarbetsvilliga importörerna svarar för cirka 45 % av den sammanlagda importen, mätt i volym, av den berörda produkten från det berörda landet till gemenskapen under undersökningsperioden. Om det införs antidumpningsåtgärder kommer importen med ursprung i det berörda landet möjligtvis att minska. Det kan vidare inte uteslutas att införandet av antidumpningsåtgärder kan komma att leda till måttligt ökade priser för den berörda produkten i gemenskapen, vilket skulle påverka importörernas och handlarnas ekonomiska situation. Verkningarna av en eventuell antidumpningstull när det gäller importörernas och handlarnas situation bör emellertid ses mot bakgrund av den ringa del av deras samlade verksamhet som handeln med den berörda produkten utgör. På grundval av uppgifterna från de samarbetsvilliga importörerna har det konstaterats att den berörda produkt som importerats från Turkiet i genomsnitt svarade för cirka 12 % av dessa företags totala omsättning. Undersökningen visade också att den andel av de anställda som direkt eller indirekt var inblandade i handeln med den berörda produkten endast utgjorde 23 % av de sammanlagt 107 anställda i de samarbetsvilliga importföretagen. De eventuella åtgärderna skulle således få begränsade verkningar för dessa importörers samlade affärsverksamhet. Verkningarna för importörerna av ökade importpriser för den berörda produkten kommer dessutom att bero på deras förmåga att överföra prisökningarna på sina kunder. Den berörda produktens låga andel av användarnas sammanlagda kostnader torde göra det lättare för importörerna att överföra eventuella prisökningar på användarna. På denna grundval har den preliminära slutsatsen dragits att det inte är sannolikt att införandet av antidumpningsåtgärder skulle komma att få några allvarliga negativa verkningar för de i gemenskapen verksamma importörernas situation.

3. **Användarindustrins intresse**

(133) Den huvudsakliga användaren av den berörda produkten i gemenskapen är byggnads- och anläggningsindustrin. Följaktligen beror efterfrågan av den berörda produkten främst på utvecklingen av byggnadsverksamheten inom den privata sektorn och inom industrin. Frågeformulär sändes till elva användarsammanslutningar vilka uppmanades att vidarebefordra en kopia av det formulär som var avsett för användare till de medlemmar som var berörda av undersökningen. Inga svar på frågeformuläret inkom till kommissionen från vare sig de berörda användarna eller deras intresseorganisationer. Med hänsyn till det bristande intresset hos användarna av den berörda produkten kan det preliminärt dras slutsatsen att införandet av eventuella antidumpningsåtgärder sannolikt inte i allvarlig grad skulle påverka deras situation.

4. **Slutsats beträffande gemenskapens intresse**

(134) Införandet av åtgärder kan förväntas leda till att gemenskapsindustrin får möjlighet att ta igen utebliven försäljning och marknadsandelar och förbättra sin lönsamhet. Om åtgärder inte införs finns det däremot, med hänsyn till gemenskapsindustrins försämrade läge, en risk för att vissa gemenskapstillverkare kan komma att lägga ned sina produktionslinjer eller till och med hela tillverkningsanläggningar och friställa en del av sin arbetsstyrka. Även om de föreslagna åtgärderna sannolikt leder till vissa negativa verkningar för importörer och handlare i form av minskad importvolym och måttliga prisökningar, kan omfattningen av dessa verkningar begränsas genom att prisökningen överförs på användarna. Användarna kommer i sin tur sannolikt inte att drabbas av några allvarliga följder på grund av denna prishöjning, eftersom kostnaden för den berörda produkten sannolikt i ringa utsträckning påverkar priset för deras slutprodukter. Mot bakgrund av ovanstående drar kommissionen preliminärt slutsatsen att det inte finns några tvingande skäl för att inte införa åtgärder i det aktuella fallet och att det ligger i gemenskapens intresse att tillämpa antidumpningsåtgärder.

([1]) Metallurgica Piemontese Sas, Transider SA, Bemaco Steel Ltd, Eurosteel Products Ltd, Steel Traders Ltd och Thyssen Mannesmann UK Ltd.

H. **PROVISORISKA ANTIDUMPNINGSÅTGÄRDER**

(135) Mot bakgrund av de slutsatser som dragits beträffande dumpning, skada, orsakssamband och gemenskapens intresse bör provisoriska åtgärder vidtas för att förhindra att gemenskapsindustrin vållas ytterligare skada genom den dumpade importen.

1. **Nivå för undanröjande av skada**

(136) De provisoriska antidumpningsåtgärderna bör införas på en nivå som, utan att de konstaterade dumpningsmarginalerna överskrids, är tillräcklig för att undanröja den skada som den dumpade importen har vållat gemenskapsindustrin. Vid beräkningen av den tull som är nödvändig för att undanröja verkningarna av den skadevållande dumpningen ansågs det att eventuella åtgärder borde göra det möjligt för gemenskapsindustrin att täcka sina kostnader och att uppnå en vinst före skatt som rimligen skulle kunna uppnås under normala konkurrensförhållanden, dvs. om det inte förekom någon dumpad import.

(137) På grundval av tillgängliga uppgifter konstaterades det preliminärt att den vinstmarginal på 3,3 % som gemenskapsindustrin uppnådde 1999 kunde betraktas som en skälig nivå som gemenskapsindustrin kunde förväntas uppnå om det inte förekom någon skadevållande dumpning. Den nödvändiga prisökningen fastställdes därefter på grundval av en jämförelse i samma handelsled mellan det vägda genomsnittliga importpriset, sådant detta fastställts för beräkningen av prisunderskridandet, och det icke-skadevållande priset på produkter som sålts av gemenskapsindustrin på gemenskapens marknad. Det icke-skadevållande priset har erhållits genom att försäljningspriset för vart och ett av de företag som ingick i gemenskapsindustrin justerades till den kritiska punkten och genom att den ovan nämnda vinstmarginalen lades till. Den eventuella skillnad som jämförelsen resulterade i uttrycktes sedan i procent av det totala importvärdet cif.

(138) De individuella företagsspecifika antidumpningstullsatser som anges i detta dokument har fastställts på grundval av resultaten av den nu aktuella undersökningen. De återspeglar därför den situation som konstaterats vid undersökningen beträffande företagen i fråga. Dessa tullsatser (i motsats till den landsomfattande tull som gäller ”alla andra företag”) gäller således enbart import av sådana produkter med ursprung i det berörda landet som tillverkats av de företag, dvs. de specifika rättsliga enheter, som nämns. Importerade produkter som tillverkats av något annat företag som inte uttryckligen nämns i denna förordnings normativa del med namn och adress, inbegripet enheter som är närstående dem som uttryckligen nämns, omfattas inte av dessa tullsatser, utan av den tullsats som gäller ”alla andra företag”.

(139) Eventuella ansökningar om tillämpning av de individuella företagsspecifika antidumpningstullsatserna (t.ex. till följd av att enhetens namn ändrats eller att nya tillverknings- eller försäljningsenheter inrättats) bör snarast inges till kommissionen tillsammans med alla relevanta upplysningar, särskilt beträffande sådana eventuella ändringar av företagets verksamhet i fråga om tillverkning, inhemsk försäljning eller exportförsäljning som hänger samman med t.ex. en sådan namnändring eller ändring av tillverknings- eller försäljningsenheterna. Kommissionen kommer, vid behov och efter samråd med rådgivande kommittén, att ändra förordningen i enlighet därmed genom att uppdatera förteckningen över de företag som omfattas av individuella tullsatser.

2. **Föreslagna provisoriska åtgärder**

(140) Mot bakgrund av ovanstående anses det att en preliminär antidumpningstull bör införas i enlighet med artikel 7.2 i grundförordningen på import med ursprung i Turkiet på nivån för de dumpningsmarginaler som konstaterats, eftersom dessa är lägre än skademarginalerna.

3. **Åtaganden**

(141) I enlighet med artikel 46 i beslut nr 1/95 av associeringsrådet EG–Turkiet om genomförande av den slutgiltiga fasen av tullunionen fick de samarbetsvilliga exporterande tillverkarna i Turkiet på ett tidigt stadium information om resultaten av undersökningen. Ett antal exporterande tillverkare, nämligen Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, MMZ Onur Boru Profil Uretim och Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, gjorde prisåtaganden i enlighet med artikel 8.1 i grundförordningen.

(142) I detta hänseende konstaterade kommissionen följande:

— Den berörda produkten är en råvara och priserna är därför lättrörliga, även på mycket kort sikt, och följaktligen är det inte lämpligt med ett fast prisåtagande. De lättrörliga priserna beror på prisvariationerna för de olika råvarorna, nämligen varmvalsade ringar eller rullar, vilka svarar för en betydande, men varierande, del av tillverkningskostnaderna. Prisrörligheten sammanhänger även med växelkurserna, vilka är stabila inom gemenskapen, med undantag för Danmark, Förenade kungariket och Sverige, men ändrar sig snabbt när det gäller US-dollarn som är den valuta som används vid transaktioner i Turkiet. Priserna skulle behöva ses över en gång i månaden.

— Om minimiimportpriserna knöts till priset för varmvalsade ringar eller rullar skulle man vara tvungen fastställa en metod för att beräkna index för varje undergrupp av den berörda produkten, eftersom energi- och arbetskraftskostnaderna per ton varierar för de olika storlekarna. En eventuell indexberäkningsmetod skulle av detta skäl behöva omfatta mellan tre och fyra delmetoder för de olika storlekarna inom varje varukategori.

— Produkten förekommer i ett mycket stort antal utföranden (upp till 250), eftersom flera olika faktorer (stålkvaliteter, storlek, tjocklek, osv.) påverkar priserna. Detta gör tullkontrollen orimligt betungande och komplicerad.

(143) Några av de tillverkare som gjorde prisåtaganden exporterar dessutom en rad olika stålprodukter såsom svetsade rör, ledningar för byggnads- och anläggningsändamål, rör av kolstål, kvadratiska och rektangulära ledningar och rör osv., vilka endast delvis omfattas av antidumpningsundersökningen. Det föreligger således en hög risk för priskompensation mellan sådana produkttyper som skiljer sig åt, men som exporteras till samma kunder. Även gemenskapsindustrin hävdade på samma grunder att det allmänt sett vore olämpligt med åtaganden, och följaktligen minimipriser, för den berörda produkten.

(144) Mot denna bakgrund godtogs inte dessa prisåtaganden.

I. **SLUTBESTÄMMELSE**

(145) Enligt god förvaltningspraxis bör det fastställas en period inom vilken de berörda parter som gett sig till känna inom den tidsfrist som anges i tillkännagivandet om inledande kan lämna skriftliga synpunkter och begära att bli hörda. Vidare bör det anges att alla avgöranden i denna förordning rörande införande av tullar är preliminära och kan behöva omprövas vid fastställandet av eventuella slutgiltiga tullar.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. En preliminär antidumpningstull skall införas på import av ihåliga profiler som består av svetsade rör och ihåliga profiler med kvadratiskt eller rektangulärt tvärsnitt av järn eller stål med undantag av sådana som är tillverkade av rostfritt stål eller har en omkrets av minst 600 mm, som för närvarande klassificeras enligt KN-nummer ex 7306 60 31 (TARIC-nummer 7306 60 31 90) och ex 7306 60 39 (TARIC-nummer 7306 60 39 90) och med ursprung i Turkiet.

2. Följande preliminära tullsatser skall tillämpas på nettopriset fritt gemenskapens gräns, före tull, för de produkter som tillverkas av nedanstående tillverkare:

Land	Företag	Preliminär antidumpningstull (%)	TARIC-tilläggsnummer
Turkiet	Özdemir Boru Profil San. ve Ticaret AS, Eregli,	14,7	A446
	MMZ Onur Boru Profil Uretim, Istanbul	14,4	A447
	Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul	6,4	A448
	Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara	5,3	A449
	Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul	4,2	A450
	Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul	4,2	A451
	Goktas Yassi Hadde Mamülleri Sanayi ve Ticaret AS, Gebze-Kocaeli	6,4	A452
	Yasan Yassi Metal San. Tic. AS, Istanbul	6,4	A453
	Boral Boru Profil San. ve Tic. Ltd, Istanbul	6,4	A454
	Umran Celik Boru Sanayii AS, Istanbul	6,4	A455
	Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul	6,4	A456
	Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul	6,4	A457
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri	6,4	A458
	Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari	6,4	A459
	Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli	6,4	A460
	Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul	6,4	A461
	Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi COMO, Iskenderun	6,4	A462
	Özborsan Boru San. ve Ticaret AS, Istanbul	6,4	A463
	Alla andra företag	14,7	A999

3. Om inte annat anges skall gällande bestämmelser om tullar tillämpas.

4. För att den produkt som avses i punkt 1 skall få övergå till fri omsättning i gemenskapen skall en säkerhet ställas som motsvarar den preliminära tullens belopp.

Artikel 2

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 20 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande begära att de viktigaste omständigheter och överväganden som ligger till grund för denna förordning meddelas, lämna synpunkter skriftligen och begära att höras av kommissionen.

2. I enlighet med artikel 21.4 i förordning (EG) nr 384/96 får berörda parter inom en månad efter denna förordnings ikraftträdande yttra sig om dess tillämpning.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 1 i denna förordning skall tillämpas under en period av sex månader.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 14 juli 2003.

På kommissionens vägnar
Pascal LAMY
Ledamot av kommissionen